

JURNAL,

PENTRU PROPAGAREA SCIINTELOR POSITIVE IN ROMANIA

Redactat de

Dr. C. ESSARCU și Lt. D. ANANESCU.

Coprire: Instrucția și Educația. — Natura. Regnurile Naturei.

INSTRUCȚIA și EDUCAȚIA

Nè se poco io vi dia, da imputar sono
Chè quanto io posso dar, tutto vi dono
Ariosto.

Joi sèra la 28 Ianuarie sala cea mare din casele D-lui C. Ghica lângă Cismegiu presinta un spectacol înveselitor pentru inimile acellora care întrețiu speranța de a vedea societatea noastră prințând gust pentru plăcerile intelectuale și apucând pe ocale care împinge pe cetățeni spre o viață mai inteligentă, mai demnă și prin urmare mai fericită.

Publicul Bucurescilor era înscințat că cursuri de sèra ast-fel precum se obicinuesce în Engliterra, Elveția, Francia etc..... se vor deschide și în capitala noastră și se vor face la o oră și într'un mod ast-fel, în cât tótă lumea, ori care 'i ar fi ocupațiile, și ori cât de puțin ar fi preparată, să pótă să le asculte, și să tragă dintrînsele ori-care profit și ore-care plăcere. Deschiderea acestor cursuri era anun-

țată la 8 ore séra. Opt ore nu sunaseră încă și mai mult de cinci sau șase sute persoane (uni dicu mai mult de o mie) se aflau în sală așteptând (dupô cum programmul o arată) ca D. Essarcu să începă discursul de inaugurare a cursurilor și să vorbească apoi despre *Natură* și despre *Regnurile Naturei*.

O mare parte din profesori și elevi facultăților, mai mulți din membri Curței de Casație, mai mulți deputați și senatori, câteva din sommitățile noastre sociale, științifice și litterarilor ce nu facu parte din nici un corp constituit al Statului, un număr considerabil din damele societăți noastre celor mai distincte și cele mai elegante, un mare număr cu un cuvînt de persoane din toate clasele societăți lua parte la această serbătoare intelectuală.

Acest concurs numeros, atenția cu care D. Essarcu a fost ascultat, aplauzele de care cuvintele sale au fost în mai multe rînduri acoperite precum și mișcările de aprobare ce se manifestaū ori de câte ori o idee justă era exprimată cu forța și claritate, toate acestea fi-vor ôre semnele înainte mergătoare a acelei mișcări de viață, a acelor entusiasme juvenile, acelei ardore generose care produce lucrurile cele mari și nobile și care se manifestă în sînul unei societăți când i. se formulă într'un chip lămurit și luminos trebuința vitală de a căria lipsă sufferă și lîngeszese, sau nu vor fi de cât nisce stelle cădătoare a cărora lumină dispăre chiar în momentul aparițiunii ei?

În ori ce cas, noi ne vom face datoria ori cât de puțin încurăgetore ar fi atitudinea publicului. Nu vom sta cu brațele în sîn și iarăși muți nu vom sta fiind chiar convinși că glasul nostru asemenea glasului Cassandrei¹⁾ sau al propheților biblici s'ar perde în pustie fără să deștepte nici un echo! Ne va rămânea acea satisfacție internă (mai presus de care nu există altă

1) Cassandra, fillia lui Priam și a Hecubei. Ea avea darul de a pređice viitorul, daru prophețiile sale nu erau nici o dată ascultate. Ea se oppuse, dar fără succesu, la intrarea calului de lemn în zidurile cetății Troei și avu nenorocirea de a vedea Patria sa în prada flacărilor, cu toate predictiile sale care ar fi scăpat Troea dacă obstinați și rătăciți se compatrioți le ar fi ascultat.

satisfacție) ce simte cine-va ori de câte ori își împlinesce datoria.

Cu această ocazie să ne permită populația inteligentă a orașelor noastre de prin județe o invitare ce 'i vom adresa: Lungi și puțin delectabile (desfătătoare) trebuie să fie seratele în micile noastre orașe din provincie dacă aci în capitală sînt așa de lungi și așa de puțin delectabile; puțin animate și puțin interesante vor fi pe acolo conversările dacă aci în Bucuresci sînt așa..... Ei bine de ce bărbați sau juni inteligenți după acolo să nu imite în bine capitala cum ni se spune că adesea o imită în rău și să nu organize cursuri sau *lecturi* de séra care să dea ôre-care animație orașului, să omóre *virtutul* unora, să excite emulația altora, să aducă satisfacție, plăcere și profit tuturilor? Dacă aceste rînduri vor fi citite de un june inteligent în inima căruia pôte să nască o nobilă ambiție, sîntem convinși că ideea noastră va fi îmbrățișată de dînsul.

Mai multe persoane ne au exprimat dorința de a vedea publicat în colónele acestui jurnal Discursul prin care D. Essarcu a inaugurat lecturele din sala caselor lui Beizadea Costache Ghica. Vom reproduce aci acest discursu păstrându'i cât se va putea forma supt care a fost ăis.

DOAMNELOR și DOMNILOR.

I.

Avînd a lua cuvîntul înaintea unei adunări așa de numeroase și așa de distinse ca acea în prezența căriea am onóre de a mă afla, avînd a mă adresa către un auditoriu în mijlocul căriea vedu mai multe din somitățile noastre sociale, litterariilor și științifice, simțu Domnilor, cât de mare este micșorimea mea, simțu câtu de puțin suntu capabil de a vă presinta idei de natură a vă interesa, simțu în alte cuvinte câtu de mult am trebuință de indulgența D-stră, de indulgența cu care veți bine-voi a'mi face onórea de a me asculta.

Scopul adunării noastre, Domnilor, este de a realiza, de a pune în practică o idee care în spiritul acelluia ce a conceput'o este destinată a deveni punctul de plecare a unor mari și fructuóse rezultate.

Un lucru mai presus de toate isbesce mintea acelluia care, după o lungă ședere în țerrile civilisate ale Occidentului, se întorțe în țerra sa. Acest lucru este: lipsa de viață intelectuală. Nu relele de care ne plîngem și pe care le am putea întilni în sphaera socială și politică sunt de natură a întrista pe observatorul serios: aceste rele, într'un grad mai mult sau mai puțin mare, le întilnesce cine-va în toate țerrile și sînt nedespărțite de natura societăților în diversele lor phase de dezvoltare.

Ceea ce este însă de natură a întrista pe aceea mai cu sémă ce se gîndesc la dătinile viitoare ale țerrei, este pucinel loc ce ocupă în societatea noastră lucrările inteligenței, indiferința pentru nobilele ocupații ale spiritului, apathia intelectuală în care trăim și prin urmare lipsa de ceea ce constituă adevărata viață, adevărata mărime, adevărata glorie a națiilor.

II.

Pentru a contribui, a combate această cauză somniferă, (dătătoare de somn) s'a conceput încă de mult ideea de a se organiza societăți științifice, litterarii, artistice pentru a da un scop și un aliment inteligenților, pentru a le opri de a cădea în apathie și în acelaș timp pentru a apropia pe Români unindu'î în idei și sentimente comune și dîndu-le obicnuința ordini, a legalității, a discuției collective.

D. Dr. Crețulescu a conceput în acelaș timp ideea de a se începe cursuri în care profesori cei mai eminenți ai Facultăților noastre, precum și toți aceia ce pot fi capabili, să vie a tracta înaintea publicului ce doresce a se instrui, questii de știință de litteratură, de istorie, de economie politică, de artă, etc. etc. Aceste cursuri se vor face séra, ast-fel în cât să pótă ori cine, în urma ocupațiilor și ostanelilor zilei, să vie aci a'și recrea spiritul în timp de o oră sau o oră și jumătate, a'și mări sphaera ideilor, a se sustrage pentru cât-va timp preocupățiilor vulgare a le existenței, a se menține într'o regiune mai înaltă de cugetări și a'și procura ast fel nobile și delicate *juisențe* (mai mult de cât

plăceri) Da, Domnilor, nu există *juisență* mai nobilă și mai delicată de cât cea ce rezultă din ocupațiile inteligenței, nu e satisfacție mai complectă și mai pură de cât aceea ce încercă cine-va când simte că sphaera cunoscințelor se mărește, că spiritul se înalță și inima se înnobilesce. Și când decepțiile vieței ne coprinț, când illusiile dispar, când desgustul existenței ne apucă și amărăciunea marilor și nereparabililor întristări ni se cobórá pînă în suflet, nu e refugiū (scă are) mai sigurū, nu e consolatie mai pură, nu e port care să ne adăpostescă mai bine de cât înnaltele și seninele regiuni în care ne invită știința, arta sau litteratura.

Scim cât e de anevoie în scietatea noastră în miđlocul preocupăției absolute a intereselor materiale, de a sustrage pe ómeni de supt influența exclusivă a acestei preocupății și a'î convoca la banchetul *juisențelor* intelectuale; scim că nu e lucru lesne de a inspira gustul și amorul lucrului în miđlocul indolenței unei vieți *de far-niente*; scim cât de greū e de a trăi de viața inimei, a inteligenței și a imaginației în miđlocul calculelor complicate unei reci și egoiste speculații. Dar scim încă și un alt lucru: scim că omul nu este în adevăr mare de cât prin forța inteligenței și a caracterului și nu e în adevăr fericit fără acest îndoit element de adevărată mărime și adevărată demnitate; și fiind-că sîntem conviuși că există o forță care împinge pe popoli spre ameliorare, chiar în miđlocul rătăcirii și orbiri lor, și fiind-că sîntem iarăși conviuși că, când ómeni vor înțellege mai bine unde este adevăratul lor interes, adevărata serenitate a spiritului și fericire a inimei, curând sau mai târđiū vor apuca pe callea în care îi invităm a intra, de aceea nu ne desperăm și vom persista ori cât de mari și numérose vor fi elementele de descuragiare ce vom întilni: Perseveranța, perseveranța obstinată fiind secretul tutulor reușitelor.

III.

Dar toate acestea, D-lor, nu sînt îndes-tule. Există un stimulant puternic, pen-

tru a împinge pe ómeni la noi în țerră spre desvoltarea facultăților lor și prin urmare spre adăogirea valori ce pot avea în societate. Acest stimulant se află în mâinile Guvernului și guvernul trebuie să-l întrebunțede cu profit, având în vedere nu numai ameliorația socială a țerii dar încă forța, stabilitatea și prestigiul seú.

Nimic nu întristedă mai mult mintea acelluia ce are desvoltată în inima sa noțiunea justiției, de cât de a vedea meritul și capacitatea neaprețuite și neresplătite, iar nullitatea găsind protecție și favor. Guvernul dar în interesul Nației și al seú (câci guvernele înțelepte și prevedătoare nu despart nici o dată aceste doe lucruri și tot-d'auna le identifică) Guvernul dar va protecta meritul și va resplăti capacitatea onestă și conscientioasă lăsând nullitatea să cate prin studiu și prin muncă a deveni capacitate și în urmă a spera să fie îmbrățisată de Guvern.

Guvernul scie că adevărata glorie și adevăratul prestigiu nu se câștigă de cât cu prețul de a se înconjura de tot ceea ce țerra conține mai capabil mai inteligent și mai onest.

Mai există, D-lor, pentru a împinge pe ómeni spre renaștere și spre regenerare, un stimulant mai puternic póte, dar fără îndoială mai dulce de cât celle enumerate pînă acum. Care este acest stimulant? Istoriei cu vederea pătrundătoare au recunoscut că la diversele populații umane condiția și influența femeii este măsura progresului social. În adevăr femeile, prin partea lor afectivă, exercită o influență considerabilă în dirigerea sentimentelor și naravurilor, și când sentimentele sunt nobile și delicate, iar naravurile pure, iar nu scandalóse, când inima este înnobilită iar nu degradată, inteligința asemenea ea o direcție către idei mai nobile, caracterul devine mai demn, personalitatea umană cu un cuvînt se înnobilește și chîștigă în forță și în mărimă și ordinul social întregu deveni mai moralu și mai fericit transmitend generațiilor viitoare o moralitate și o fericire și mai mare și realizand ast-felú legea progresului și a civilizațiuni (mișcări de aprobare).

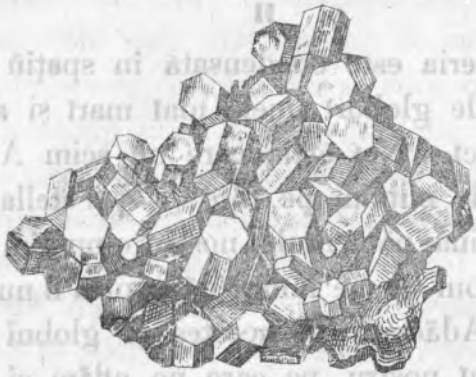
În restaurația morală a țerrilor Române, dice un illustru istoricú frances, ce n'ar putea femeile române și ce puternic stimulant n'ar putea deveni pentru a împinge pe bărbați spre o viață mai demnă, mai intelligintă și mai morală. Dacă orice om recunoscut mișel, netrebnic sau infam ar fi respins de dînsele, dacă împrejurul lui s'ar face golul cum se vede în unele țeri acésta singură soluție a lor, ar fi mai puternică de cât tóte legile făcute de legislatori noștri (mișcări de aprobare), „Pentru ce aceste fiice ale Orientului, adaogă acelașú illustru istoricú, aspiră așa de mult a imita uriciunile și decrepitudinile noastre? Elle vin din locul unde nasce aurora, aú frumusețea nonșalantă, vorbirea dulce ca mierea, ochiul umed și ardător, surisul încântător ca tarmecul, ar trebui să respîndescă pe calea și împrejurul lor rosele matinale iar nu rosele deja vestejite ale tristelor noastre sêrbători.“

Acest illustru istoric se numesce Edgar Quinet. Aci D. Essarcu vorbesce de viața ce Quinet duce în retragerea sa din Elveția (Veytaux-Chillon) unde a avut onórea și fericirea ca să-l cunóscă, și arată cum illustrul proscris își găsesce fericirea și consolația de amărăciunea exilului și a depărtări patriei în intiritatea unei demne și nobile consórt. Acéstă demnă și nobilă consórtă este o damă română. Damele române, toți au avut ocașia ca s'oconstate, devin, când cadu pe mâinele unor bărbați demni, celle mai grațioșe și mai adorabile consórt.

Pentru regenerarea noastră morală dar, continuă D. Essarcu damele române, ne vor da un puternic și dulce ajutor și vor avea gloria de a contribui mai mult de cât toți ómni noștri de stat la renașterea Patriei Române. Dacă pîntre dînsele nu se află multe cari se vedă aci elemente de natură a descepta în inima lor amorul de glorie sau un just orgoliú, de curiositate cel puțin ar trebui să-și încerce úterile și să începă o luptă de rivalitate cu ómeni noștri de stat, pentru a ne proba că prin surisul lor, prin dulcéta privirei, prin afecția ce vor distribui, elle pot fi mai puternice de cât ei toți și decăt tóte legile lor. — Aceia,

D-lor, care au cugetat asupra societăților umane se vor feri de a vedea în vorbele noastre o adulație galantă dictată de un spirit cavalesc, și vor constata împreună cu noi că exprimăm o mare și profundă veritate. (Va urma).

NATURA. — REGNURILE NATUREI.

1. O grupă de cristali
de cuarț.
(I Regnul mineral).

3. Passera paradisiaca
(III Regnul animal).

2. Cărmălu
(II Regnul vegetal).

4. Apollon.
(IV Regnul human sau moral sau social).

Amabile cititor, fi-vei ore dispus de a (linisteste-te) nu va ține mult? Et bine, face împreună cu mine o excusiune depăr- ia-mă de mână și urmăde-mă. tată, foarte depărtată te însciunțel dar care Să ne suim pe înălțimea unui munte

cel mai înalt după suprafața pământului și de acolo să nearuncăm o privire asupra *Naturei*, și asupra *Universului* întreg, asupra totalității obiectelor vizibile, asupra universalității lucrurilor create. Să ne înălțăm mai întâiu privirea asupra firmamentului, asupra bolței ceresce și acolo unde ochi se opresc numai putând vedea nimic, să însărcinăm imaginația de a continua drumul, și a merge să se pierdă în imensitatea spațiilor ceresce.

Imaginația va rătăci în infinit în *spațiu* căci caracterul spațiului este de a fi *Infinit*. Spațiul dice un philosoph și mathematic francez Pascal, este un cerc al căruia centru este pretutindeni și a căruia circumferință nu este nicăieri. Dar fiind că această expresie, această imagine a lui Pascal, nu o vei înțelege poți lesne (scusă-mi supoziția) mai cu seamă de nu vei ști multă matematică, să-mi permiți să mă serv de un alt exemplu ca să te faci să ai o idee de imensitatea infinită a spațiului.

Închipuiesce-ți că ne vom pune într-o căruță cu cai de poștie (cai de poștie merg sau cel puțin mergea o dată foarte repede căci nu știu acum cum merg neavând de mult ocazie de a voiagea cu cai de poștie) sau, de voesci mai bine, într'un drum de fer. Ei bine de am merge o sută, o mie, un million, un bilion, un million de miliarde de ani, tot n'am ajunge la sfârșitul spațiului și dacă după un voiagiu de un million de miliarde de ani ne vom repausa puțin și vom reîncepe voiagiul și vom străbate în aceeași direcție în timp de o sută, de o mie, de un million, de un bilion, de un million de miliarde de ani, ei bine tot nu vom ajunge la sfârșitul spațiului și dacă vom repeti continuând în aceeași direcție, același voiagiu cu aceeași durată de un million de miliarde de ani, tot nu vom ajunge la sfârșitul spațiului.

Iată ce este *spațiul*, spațiul *infinit*. În

acest spațiu se află *Materie*, tot ce este în spațiu, tot ce vedem, tot ce pipăim se numește materie. În spațiul dar universal se află *Materia* universală și mai presus de spațiul universal și de materia universală se află *spiritul* universal. Nu ne vom ocupa de *spiritul* universal.

II

Materia este condensată în spațiu supt formă de globuri unele mai mari și altele mai mici. Noiăștia care nu știm Astrologie le numim pe toate *stelle*, și *stella* care da lumina pământului nostru o numim *sore*; iar globul ce ne luminează noaptea îl numim *lună*. Adăogați la acestea și globul pământului nostru, pe care ne aflăm și astfel avem materia universală răspândită în spațiu, răspândită supt formă de globuri, supuse la o îndoită mișcare de rotație și de translație. Nu voiți vorbi deastă îndoită, mișcare căci am deveni de o dată prea învățați, și nu e bun lucru să devie cineva de o dată învățat. Prea multă lumină de o dată, ne face rău la ochi, nu va să dică însă că lumina este un lucru rău, nici de cum, dar astfel este natura omului. *Natura non facit saltus*.

Când scoți pe un prizonier dintr'o închisore întunecată, în care a stat multă vreme, să te feresci de a-l transporta tot de o dată în lumina cea mare a soarelui strălucitor, căci îl vei orbi. Și e păcat că tocmai când era să se bucure de lumina zilei a orbit.

Nu trebuie iarăș unuia care e de mult timp flămând să-i dăm de o dată o mare cantitate de alimente căci fără îndoială va suferi de indigestie și se va îmbolnăvi: nu va să dică însă că hrana este un lucru rău, nici de cum, dar astfel este natura omului: *Natura non facit saltus*.

Nu voiți vorbi dar de îndoita mișcare la care sunt supuse globurile ce se află în

spațiu. Așu voi să te fac să înțelegi prin câte-va țifre cât de mare este micșorimea pământului în raport cu globurile cele mari numite stelle și în raport cu immensitatea infinită a spațiului în care se află.

Pământul este de un million patru sau cinci sute de mil de ori mai mic de cât steaua care este mai aproape de noi și care este sora, ei bine acest sora care este de un milion cinci sute de mil de ori mai mare decât pământul este mai puțin decât un punct în immensitatea infinită a spațiului. Ce poate fi atunci pământul în acest spațiu? un nimic un atom neperceptibil (ce nu se poate zări) O picătură de apă în mijlocul oceanului ocupă de o sută și de o mie de ori mai mult loc de cât pământul în mijlocul spațiului și omul pe suprafața lui și în raport cu acest pământ a căria micșorime este atât de mare în cât nu o putem înțelegi este mai puțin de cât un nimic. Ce este dar omul în raport cu spațiul și cu materia care este conținută întrânsul? Minteasa perde în asemenea calcule și este isbită de o frică misterioasă. Ei bine, cu toate acestea omul este un lucru immens în mijlocul creației și în prezența materiei condensata sub forma globurilor, a căroră gigantică și formidabilă masă ne înspăimintă inaginația. Putem desprețui micșorimea neperceptibilă (care nu se poate zări) a pământului nostru, putem desprețui materia ori unde ne va afla cât de immensă ar fi gigantică sa masă, dar nu putem desprețui pe om, căci pe când materia este inertă, inanimată și fără conștiință, omul se simte și are conștiința de el însuși; omul conține întrânsul o porțiune de divinitate, o schintee devină il animă, spiritul său domină materia, o explica și o subjugă și face ca personalitatea umană pusă în fața Naturei să fie mai mare decât Natura.

Scim că exista o știință materialistă și nisce doctrine false care ne învățată a nu vedea în om de cât materie, materie în mișcare și nimic mai mult; știință și doctrine care ne conduc la disprețul omului și care au de consecvență logică ca cei mai tari și cei mai puternici să tractede pe cei mai slabi cu asprime, cu nepăsare, cu dispreț. Nu ved pentru ce să am considerare și respect pentru o ființă în care nu constat decât argila, decât huma ce o calc supt picioare și nu ved țărăși pentru ce când voi putea, să nu o subjug, să nu o incaten, (s'o pui în lanțuri) să nu mă serv de dânsa ca de o vilă machină pentru a'mi satisface plăcerile, pentru a'mi înmulți voluptațiile, pentru a'mi satura pasiunile.

Când știința însă cea adevărată (căci cea-l-altă știință e falsă) vine să-mi dică că omul nu e compus numai de materie, de argilă, de humă, că el conține o porțiune de divinitate, că o schintee divină il animă, atunci încep a concipi respect pentru dânsul și personalitatea umană mi se pune înainte cu inviolabilitatea sa, cu drepturile sel-le imprescriptibile. Să ne servim dar de ceea ce face forța și mărimea noastră, de spiritul ce ne animă (insufletesce) să înțelegem și să studiem Natura. Să lăsăm acel spațiu cu immensitatea sa infinită, a-celle milioane de globuri a căroră număr și mărime ne a înspăimintat inaginația și să ne coborim privirea pe suprafața pământului ca s'o studiem supt punctul de vedere al istoriei naturale.

Numărul obiectelor și fiintelor ce se află pe suprafața globului nostru este atât de mare, mulțimea factelor atât de complicată încât de o camdată ni se pare imposibil de a cunoșce și imbrățișa această immensitate de număr, această complexitate de fenomene. Cu toate acestea spiritul uman a putut imbrățișa această întindere și a putut o analiza în cele mai mici ale sale am-

nunturi. După ce a observat, a simțit trebuința de a alerga la analysă, de a divide, de a împărți pentru a domina mai bine obiectul studiului și investigațiilor (cercețările) sale.

Divide et impera, desparte, desbină și domină, iată maxima, iată politica prin care vechi Romanii a invins lumea întreagă și au dominat-o, iată politica de care ne vom servi și noi ca să învingem și să dominăm prin știință Natura. Mișlăcele însă de care ne vom servi pentru a ajunge la scopul nostru vor putea primi sancțiunea moralei celei mai rigurose, ceea ce nu se întâmplă și nu se poate dice tot-dauna în politică. Vom divide dar natura mai întâiu în câte-va mari divisiți primare pe care le vom numi *Regnuri*. Câte sunt aceste regnuri?

Când își aruncă cine-va ochi înprejurul său recunoșce că toate aceste forme atât de diverse și atât de multiple ce ne înconjoară se pot reduce la câți-va tipi și prima divisiie ce s'a presintat spiritelor ce nu au aprofundat (adâncit) bine lucrurile, a fost divisiia ternară (în trei.)

Piatră. Plantă animal.

de unde

I *Regnul mineral*. *Regnul vegetal*. III *Regnul animal*. Afară de astea numărul 7 și numărul 3 aveau mare cult în timpurile mediane, în spiritele tuturilor și astă cult constituă o tendința ce împingea pe toți a admite divisiia ternară.

Pe lângă acestea ideile alchimistilor a căror influență era mare în veacul de mijloc erau de natură a resturna divisiia binară a marelui naturalist al antichității Aristotel, care admitea că ființele ce se află pe suprafața globului se impart în două. 1 Ființe sau corpuri brute și neanimate. 2 Ființe animate. Pentru dinși nu există corpuri brute și neanimate, activita-

tea vitală era pretutindeni în animale și în plante precum și în minerale cu diferența numai că în minerale viața este imperfectă și obscură iar nu *vegetativă* și *sensitivă*. Această idee este una din bazele doctrinei alchimistilor idee ce a fost susținută de unii din filosofi celei mai veche antichități și adoptată chiar de mai mulți învățați în timpurile moderne. Tournefort în secolul XVIII adresa Academiei de științe asupra stalactitilor din Antyparos și labirintului din Candia mai multe *memorii* în care vorbește de nascerea, viața și generația mineralelor. Nu există prin urmare corpuri neanimate și corpurile animate se dividu în trei regaturi sau regnuri, și după ideile ce dominau atunci fie-care regn își avea regele său.

Regnul mineral: aurul regele regnului.

Regnul vegetal: Vița sau vinul idem.

Regnul animal: omul idem.

Această divisiie a Naturei în trei regnuri a trecut în știință și a primit sancțiunea mai a tuturilor naturalistilor. E.

INSCIINTARE.

Dorind a vedea gustul științelor naturale dezvoltat și răspândit cât se va putea de mult, Redacția anunță cu plăcere că, va distribui *gratis*, la cei d'ântăiu trei sute abonați primele lecțiuni ce D. C. Essareu a făcut în anul acesta la Facultatea de științe din București. Se va da iarăși cu *prețul e jumătate* tuturilor abonaților noștri: Colecția jurnalului *Natura* pe anul 1862 și prima fasciculă din *Coutemplatația Naturei* de D. Ananescu.

Facem apel la toți foștii abonați ai Naturei.

Jurnalul *Natura* va eși o dată pe săptămână. Abonația se faae în București la Librăria Daniilopolu Podu Mogoșoi Passagiul Roman și la Redacția Strada Seraphim No. 10 iar în districte la DD. Profesori și medici primari.